

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من میاد
پدین بوم و پر زنده یک تن مباد
همه سر به سرتون به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ادبي - فرهنگي

نعمت الله مختارزاده
شهر اسن - المان

زیور اعمال

پرجم وحدت بلند ، به شرق و غرب، جهان
گشت عیان آنچه بود ، ز چشم عالم نهان
قاضی و مفتی ، دغل ، عابد و زاهد بدل
قاری و صوفی ، چتل ، شیخ و ملا ، گمرهان
ای همه اهل جنگ ، سینه تان همچو سنگ
شیشه دل پُر زنگ ، ننگ شده رنگ تان
ای همه اهل تفنگ ، دین شما گشته جنگ
اسلحه ، دور افگنید ، آمده صاحب زمان
صبح حقیقت دمید ، ظلمت شب چیره شد
چشمی گشاونگر ، روز خدا شد عیان
بیمی نباید ز گرگ ، نه ز پلنگان هراس
گلله آواره را ، رسید اکنون شبان
رجال و نسوان به صف ، جام محبت بکف
چنگ و دوتار است و دف ، بدست پیر و جوان
وحدت نوع بشر ، عاقبت ایجاد شد
فرق سیاه و سپید ، رفته کنون از میان
مسلم و بودائی و ، اهل بھاء و یهود

گبر و مسیحی و غیر ، چون گل، یک بوستان
جمعی نگر از شمال ، جمعی بین از جنوب
جمعی ز شرق و ز غرب ، کل شده یک خاندان
سویسی و المانی ، افغانی و ایرانی
نشسته بر دور. هم ، بفکر. یک آشیان
باده و پیمانه و ، جام. محبت ، به دور
ساغر. وحدت بگیر ، زود نمانوش. جان
بلبل و قمری و سار ، فاخته و عنذلیب
نغمه بخوانند که ما ، جمله ز یک دودمان
عقابت از آسمان ، از کرم و فضل. حق
نظم بدیعی رسید ، بر همه اهل. جهان
زیور. اعمال را ، آنکه کند زینتش
گوهر. پُر ارزش و فخر. همه بندگان
زانکه شریکند به قول ، جمله اغیار و یار
لایق. ابرار. ما ، شد عمل و نه بیان
خامه بی رنگ. ما ، کاغذ بی ننگ. ما
حیف ، ندارد دگر ، طاقت و تاب و توان
وقت به آخر رسید ، رنگ. قلم شد تمام
ورنه نویسم هزار، بیت ، به اندک زمان
« نعمت » ازین گفته ها ، سودی نبخشی به کس
تا که خودت ، خویشتن ، رانکنی امتحان